

Reglerne i Cirkulæret af 10. Juli 1912, udstedt af den tidligere Handelsminister. Disse Regler gøres i Handelsskolekredse til Genstand for ikke ringe Kritik. Jeg skal tillade mig at fremføre enkelte af disse kritiske Bemærkninger til Overvejelse for rette Vedkommende. Det hævdes saaledes, at det er uheldigt, at der gives Tilskud ikke blot til etaarige Kursus, der afholdes efter den af Ministeriet lagte Plan, men ogsaa til Halvaarskursus, som holdes ved Skolerne, og hvor Skolerne kan indrette sig efter Forholdsbefindende. Der bliver sagt, at herved bliver de smaa Skoler stillet daarligt i Forhold til de store, da de store Handelsdagskoler kan magte at holde to Kursus, og det kan de smaa Skoler ikke. Endelig næres i visse Handelsskolekredse Ønsket om, at der maa blive tillagt hver Skole forlods et Tilskud, inden man gaar til at beregne Tilskuddet efter Skolernes forskellige Udgifter. Derved blev der ogsaa sikret de smaa Skoler en fast Sum, der kunde hjælpe dem til at sætte Virksomheden i Gang. Endvidere kritiserer man stærkt Bestemmelsen om, at en Sjattedel af Tilskuddet gives til Skolens rene Underskud, det vil sige det Underskud, der fremkommer ved, at Indtægten af Skolepengene drages fra Skolens samlede Driftsudgifter. Denne Bestemmelse karakteriseres som en ren Præmie for uøkonomisk Drift, og saaledes kan den naturligvis virke.

Jeg har fremsat disse Tanker til Overvejelse for den højtærede Handelsminister. Det kunde jo være, at Bekendtgørelsen af 10. Juli 1912 trængte til kritisk Gennemsyn. I øvrigt mener jeg, at Hovedfejlen her er den, at de Summer, der gives til Handelsdagskolerne, er for smaa. Nu er der jo ingen, der i Aar for den højtærede Finansminister tør forlange en eneste ny Bevilling, men skulde der være noget Punkt, hvor der var Grund til at forhøje Summerne lidt, tror jeg, det vilde være paa disse to Poster, der giver Understøttelse baade til Handelsdagskolerne og til deres Elever. Og jeg glæder mig over, at den højtærede Handelsminister i Fjor udtalte, at han overvejede eventuelt at stille Forslag om en yderligere Bevilling til Understøttelse for Elever, der vilde gennemgaa Forberedelseskursus. Den Tanke, at disse Summer bør forhøjes, er altsaa ingenlunde den højtærede Handelsminister fremmed.

Et andet Udslag af Bevægelsen bort fra Aftenskolen er jo den Ungdomsskole, som vi ser vokse frem rundt omkring i vort Land. Det ærede Medlem for Kø-

benhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har atter i Aar talt om Skolen for den konfirmerede Ungdom. Flere andre Talere har beskæftiget sig med Sagen. Jeg ønsker at benytte Lejligheden til at bringe det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds en Tak for det store banebrydende Arbejde, han har gjort for denne Sag. Hans Arbejde her har ikke været foregæves, hans Ord er blevet hørt. Jeg glæder mig over, at han har ført Sagen saadan frem, at den ikke har faaet nogen som helst partipolitisk Karakter, men netop er blevet en Sag, der omfattes med Interesse indenfor alle politiske Partier i vort Land. Det ærede Medlem udtalte Ønsket om, at denne Skole fik Navnet „Ungdomsskolen“, og mente, at man ikke derved gik nogen anden Skole for nær. Jeg kan ganske støtte ham i Ønsket om, at den maa faa Navnet „Ungdomsskolen“, og kan oplyse, at mange Steder i vort Land kaldes den saaledes. Det er Skolen for de 14—18-aarige, „Højskolen“ er Skolen for de voksne. De allerfleste Højskoleelever er jo over 18 Aar, og man kan maaske, uden at gaa nogen for nær, sige, at de burde altid være over 18 Aar for at faa det rette Udbytte af Højskolens Arbejde.

Naar det nu til Trods for, at der virkelig er Interesse for denne Sag rundt omkring i Landet, er gaaet noget trægt med Oprettelsen af disse Skoler, som saa overordentlig tiltrænges for de unge 14—18-aarige, som jeg vil betegne som vort Skoleproletariat, de unge i By og paa Land, der maa arbejde for deres Brød, ja, saa kan man søge Grundene dertil forskellige Steder. Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) talte atter i Aar om, at det var uheldigt, at Skoler, oprettede ved det private Initiativ, efter Bestemmelsen paa Finansloven ikke kunde faa Statsstøtte, og mente, at en af Grundene kunde søges her. Jeg skulde ikke have noget som helst imod, at man ordnede det saadan, at Staten, naar man fik tilstrækkelig Garanti fra de kommunale Raad og Folk paa Stedet, som man kunde have Tillid til, ogsaa støttede Skoler, der var oprettede ved det private Initiativ.

Jeg maa for øvrigt sige, at det private Initiativ ingenlunde er hemmet under den nuværende Ordning, men meget vel kan søge at komme og mange Steder kommer i Samarbejde med de kommunale Raad. Saadan oprettes der mange